I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Varför firar inte muslimer jul?

Julens innebörd och historia

Julen är en kristen högtid som firas till minnet av Jesu födelse. Det var först på 300-talet som den kristna kyrkan i Rom fattade beslutet att införa en årlig fest till åminnelsen av Jesu födelse. Datumet som spikades för denna helg blev den 25:e december.

Dock kan man inte någonstans i Nya Testamentet hitta något textavsnitt som talar om eller uppmanar till att högtidlighålla Jesu födelse. Däremot kan man läsa om att både farao (se Första Moseboken 40:20) och Herodes (se Matteusevangeliet 14:6), som inte var Guds tjänare, firade sina födelsedagar med stora festligheter.

När vi nu har konstaterat att julfirandet inte är Jesu lära uppstår genast frågan om varifrån den kristna kyrkan i Rom då fick idén om att fira Jesu födelse den 25:e december? Svaret är att de fick den av de hedniska romarna som den 25:e december vid vintersolståndsdagen varje år firade sin betydelsefulla högtid – kejsarkulten ”den obesegrade solgudens födelsedag”. Kyrkan hade helt enkelt valt solgudens dag som Jesu födelsedag.

I Sverige blandade man julen med den fornsvenska fruktbarhetsfesten (midvinterfesten) som skulle ge god skörd under det nya året. Då blotade, skålade och drack man vilt till gudarnas minne. Denna sed ”kristnades” till de skålar som man drack till Jesu och Marias ära intill 1700-talet.

Varför en sann monoteist (muslim) inte firar jul

För det första firar inte en muslim jul eftersom Allah (Gud) och profeten Muhammed inte har beordrat sina efterföljare att högtidlighålla denna helg. Inte heller har Gud i Bibeln, Paulus, Jesu lärjungar eller Jesus själv beordrat de troende att högtidlighålla Jesu födelse.

För det andra, låt oss säga rent hypotetiskt att vi skulle vilja fira Jesu födelse. Rent tekniskt skulle detta bli en omöjlighet eftersom ingen vet exakt när han föddes. Om Guds vilja var att Hans tjänare skulle högtidlighålla Jesu födelse skulle Han låta Jesu födelsedatum finnas nedtecknat i någon skrift eller vara allmänt känt för folk på något annat sätt. Gud har inte låtit detta ske och vill med andra ord inte att vi skall högtidlighålla denna dag.

För det tredje vet vi att den 25:e december var en dag då solen vördades och dyrkades av

de hedniska romarna. Den heliga Koranen uppmanar alla sanna monoteister att inte dyrka eller visa vördnad inför solen:

> ”Bland Hans (Allahs) tecken är natten och dagen, solen och månen. Fall inte ned på ert ansikte inför solen, inte heller inför månen; fall ned i tillbedjan inför Gud som har skapat dem – om det är Honom ni vill dyrka.” (En fast och klar förkunnelse 41:37)

Därmed är det varje monoteists plikt och ansvar att hålla sig borta från allt som har sitt ursprung i solkultens högtider och andra hedniska festligheter. I Koranen finns även ett vackert textavsnitt där Gud undervisar Abraham om den rena och ursprungliga tron:

”Vi (Allah) visade nu Abraham [Vårt] herravälde över himlarna och jorden, för att han skulle bli fullt övertygad. När nattens mörker sänkte sig över honom, såg han en stjärna och utropade: ”Detta är min Herre!” Men när den sjönk [under horisonten], sade han: ”Jag kan inte dyrka något som sjunker och försvinner.” Och när han såg månen gå upp sade han: ”Detta är min Herre!” Men när den sjönk [och försvann] sade han: ”Om min Herre inte vägleder mig blir jag säkert en av dem som går vilse.” Och han såg solen gå upp och sade: ”Detta är min Herre!Denna [stjärna] är störst.” Men när [även solen] sjönk [och försvann] sade han:

> ”Stamfränder!Jag har ingen del i [den synd ni begår när] ni sätter medgudar vid Guds sida. Jag har i sökandet efter sanningen funnit den rena, ursprungliga tron, vänt mig ifrån allt falskt och [vänt mig] till Den som har skapat himlarna och jorden, och jag ägnar inte avgudar min dyrkan.” (Boskap 6:74-79)

För det fjärde håller sig en sann muslim borta från julfirandet eftersom det till en stor del har sitt inflytande och ursprung från hedendomen. I Bonniers Lexikon under ”Jul” kan man läsa att ”Hos oss är julsederna en blandning av hedniskt och kristet”. I Bibeln kan vi läsa dessa varningsord:

> ”Små barn var på er vakt mot avgudarna.” (Första Johannesbrevet 5:21)

Och i Koranen uppmanas de troende, gång på gång, att endast tillbe Gud och att inte dyrka

eller vörda någonting vid Hans sida:

> ”Tillbe Gud och sätt ingenting, vad det än kan vara, vid Hans sida.” (Kvinnor 4:36)

Abraham bad till Gud och alla de troende ber ännu idag till Gud att Han ska hålla framtida generationer borta från den risk som finns att återfalla i hedendom:

> ”…bevara mig och mina söner från att återfalla i avgudadyrkan – hur många människor, Herre, har inte dessa [avgudar] lett vilse!” (Abraham 14:35-36)

En sann monoteist avstår från julfirandet

På grund av dessa fakta håller sig de sanna monoteisterna (muslimerna) borta från allt som har med julfirande att göra. När klasskamraterna övar julsånger ber monoteisten sin lärare om lov att göra någonting annat eftersom många av dessa julsånger innehåller texter som direkt går emot Guds Enhet. När hans vänner skickar julkort och julhälsningar avstår monoteisten från att göra samma sak eftersom han inte vill uppmana andra till att sätta falska gudar vid sidan av Gud. När alla hem är pyntade med julgranar och sjuarmade ljusstakar pyntar monoteisten sitt hem med Guds ord. Allt detta gör han inte bara för att han inte vill integrera sig, såsom vissa vill framställa det, utan för att han vill följa den raka vägen. Monoteisten är därmed stolt och tillfredsställd med den kultur och de högtider som Gud har uppenbarat och han säger med en tydlig röst:

”Jag dyrkar Gud med ren och uppriktig tro; ni kan dyrka vad ni vill i hans ställe!” (Skarorna 39:14-15)